

[Hilmar Baunsgaard.]

vil man da finde de 1 1/2 milliard kr., og har man tro til, at man kan finde dem? Hvis ikke, hvad så? Det synes jeg statsministeren er nødt til at svare på, for det er et relevant spørgsmål på baggrund af det handlingsforløb, vi i øvrigt i dag diskuterer.

Når statsministeren svarer mig på et spørgsmål om, hvorvidt han var informeret, ved at sige, at han havde advaret økonomiministeren om, at der var dele af det, der måske ikke kunne komme igennem, så må jeg forstå det på den måde, for det første at statsministeren altså var informeret, for det andet at det, statsministeren har sagt til økonomiministeren, var: vi må anse det for tvivlsomt, om vi i regeringen vil acceptere dette. Men man låder altså de fem partiers repræsentanter, der har siddet i udvalget, være aldeles uvidende om denne holdning hos statsministeren. Har statsministeren fantasi til at forestille sig, hvordan han selv ville reagere, hvis han var i opposition og mødte en sådan optræden fra statsministerens side? Jeg kan fortælle, at det har jeg, og jeg synes, at statsministeren nu alligevel skulle, skal jeg sige overvinde sig selv og give udtryk for, om han virkelig føler, at han her har givet samarbejdet blot den mindste chance for at lykkes.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg mener da naturligvis at have båret mig fuldt ud korrekt ad. Det vil jeg gentage lige så mange gange, hr. Hilmar Baunsgaard eller hr. Ninn-Hansen ønsker det gentaget — eller hr. Henry Christensen; jeg beklager, at jeg ikke var her under hr. Henry Christensens netop holdte indlæg, jeg har fået det refereret.

Det må være sådan i den slags forhandlinger, at alle parter er ligestillet. Det kan ikke være sådan, at én part er mere bundet end en anden, og det må være helt rimeligt, at socialdemokratiet havde adgang til at sige nej til de poster, der drejede sig om de sociale pensioner. Vi sagde nej til dem, og jeg skal gerne gentage det nej; så kan det må-

ske efterhånden sive ind, at det er alvorligt ment.

Med hensyn til skatteforhøjelser tror jeg, at hr. Hilmar Baunsgaard skulle præcisere sin tankegang lidt mere, for der kunne jo være nogen, f.eks. en journalist, der misforstod det og troede, at der forestod skatteforhøjelser, der f.eks. skulle gennemføres på denne side påske, eller inden folketinget tager hjem grundlovsdag. Hr. Hilmar Baunsgaard glemmer at oplyse, at det, debatten drejer sig om, er forholdene i kommende finansår, hvor vi, inden vi kan tage stilling til, hvad der er nødvendigt, skal vide, om Danmark bliver medlem af EF eller ej. Det glemmer hr. Hilmar Baunsgaard fuldstændig at tage med i sine betragtninger.

Jeg må sige, at jeg er noget skuffet over den måde, hvorpå oppositionen tager disse ting. Jeg havde forstået, at det, der var et hovedelement for oppositionen, var at få besparelser, og her kommer nu en regering, der siger: all right, et forsøg blev gjort, det mislykkedes, men vi er rede til at forhandle videre om besparelser. Vi er rede til at tage hvert eneste af de andre punkter i kataloget op til ny forhandling, og vi er endda rede til at komme med yderligere forslag til besparelser. Da det drejer sig om kommende finansår, har vi jo tid til de forhandlinger. Jeg forstår også, at i det møde, man sidst havde i 17 mands udvalget, havde man accepteret den procedure. Hvorfor så ikke vedstå den accept og lade os komme videre i de saglige forhandlinger og få bragt den bedst mulige orden i landets økonomi i stedet for partipolitiske trakasserier, som jeg oprigtigt talt ikke tror interesserer befolkningen i større grad.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard: Jeg vil gerne sige til statsministeren: nej, så vidt strækker min fantasi med hensyn til regeringens handle- dygtighed sig ikke, at jeg anser den for at være i stand til at gennemføre skatteforhø-